

Ս. Յակոբի տուած իր յիշատականերու մասին (ՄՁ. թ. 532):

1742ին Գրիգոր պտրք. Շղթայակիր հետեւեալ յիշատակարանը կը գետեղէ Ս. Փրկչի տաճարի սեղանին կից պատին վրայ. լուսարար Աստուածատուր, խոստովանահայր Յովհաննէս և մոմճի Աստուածատուր վրդգ. ի յիշատակ:

«Ի պատրիարքութեան տեառն Գրիգորի սրբազան հայրապետին կանգնեցան սուրբ խաչքս բազումս առ Ած. վասն հոգւոց իւրեանց հարազատից եղբարց տեառն Աստուածատրոյ լուսարար վարդապետին և տեառն Յովհաննու խոստովանահայր վարդապետին եւ տեառն Աստուածատրոյ մոմճի վարդապետին և իւրեանց ծնողացն. որք հանդիպիք տուեք զողորմին ի ՌՃՂԱ (= 1742) թուին»:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ ՎՐԴ., Մբ.—Թարգման, դատաւորի մասնաւոր հրամանով, 1603ին և 1606ին կը նորոգէ Ս. Փրկչի և Ս. Հրեշտակապետի վանքերը. (ԺՊԵ. Հատ. Ա. էջ 281):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ ՎՐԴ., Մբ.—1793ին ժամասաց Ս. Յակոբի մէջ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ ՎՐԴ. ԽԼԱԹԵՅԻ, Մբ.—Ձեռնասուն աշակերտ Գրիգոր պտրք. Շղթայակրին, որուն հրամանով կազմած է Ս. Յակոբի գանձատան գոյից տետրը 1744ին.

ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ ՎՐԴ. ԿԵՍԱՐԱՅԻ, Մբ.—«Ծերունի և բազմաշխատ», Մոմճի. յիշատակներ ունի Ս. Յակոբի մէջ, (ՄՁ. թ. 532). կը վախճանի 1769ին:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ ՎՐԴ. ԶՈՒՂԱՅԵՅԻ, Մբ.—Ամգեցի Մինաս պտրք. 1704ին, կը յիշատակէ զայն իր Օրագրութեան մէջ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ ՎՐԴ. ՄԵԼԿՈՆԵԱՆ, ՏԷՎՐԷԿՅԻ, Մբ.—Զռ. 1820ին, կնիքը 1820, Ն. Ռուսաստանի, Աթուէրխանի, Կարնոյ, Կարսի և Ախլցխայի 1830ին, յետոյ դարպասընկալ: Փոքր Անսառ կոչուած թարգմանածոյ գիրքը Աստուածատուր վրդ.ի համար ընդօրինակուած է 1831ին, իսկ թարգմանութիւնը կտարուած է 1741ին: Կը վախճանի 1855ին, իննսուն տարեկան:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ ՄՐԿ. ՌԻՌՀԱՅԵՅԻ, Մբ.—Գրիգոր պտրք. Պարոնաէրի օրով, յիշատակարանի մը համաձայն, վաստակաւոր միաբան Ս. Յակոբի մէջ: